

Csacsi Napok

Szerző: Laczkó Dóra 7/5

Idén is megrendezésre került iskolánkban a Csacsi Napok. A kezdő évfolyamos csacsik és osztályfőnökeik két napig csacsifülben, csacsifarokban járkáltak, mindeközben a szünetekben játékos feladatokat teljesítettek, és persze, a bemutatkozás sem maradhatott el, ami legtöbb esetben tánc volt, de láthattunk jelenetet is. Az osztályoknak egy bemutatkozó produkción kívül indulót is kellett készíteniük, amiben egy kisorsolt dal egy percének szövegét kellett átírniuk az osztályukra és az iskolára jellemzően, illetve egy előzetes kvízt is kitöltöttek, ami elősegítette a felsőbb évfolyamokkal való ismerkedést. Nem csoda hát, hogy (úgy gondolom) eléggé komolyan vették az osztályok a versengést, és tükkön ülve várták az eredményhirdetést. Ritka pillanatnak lehettünk szemtanúi, mivel az első helyre a 7/5 osztály került. Második lett a 9/kny-ny, harmadik lett a 9/3, és negyedik lett a 9/1. A Csacsi Napokat a 10/1 osztály szervezte, és tette nekünk élvezetessé, emlékezetessé.

Én egy (7/5-ös) csacsi vagyok, tehát saját bőrömön tapasztalhattam minden programot és eseményt. Bevallom őszintén, nagyon nem vártam ezt a két napot, mivel a csacsifarok és csacsifül viselése nem volt nekem túlságosan szimpatikus. De szerencsére könnyen beleszoktam, főleg, hogy mivel a felsőbb évesek is átérték ezt, ezért nem néztek rám furán, amikor végig sétáltam a folyosón. Az osztályunk a legelején remény vesztve állt ki az aula közepére, de hamarosan vettünk egy 180°-os fordulatot, felébredt bennünk a versenyszellem, így az osztály nagy része minden áron nyerni akart. Nekem minden program nagyon tetszett, talán a folyamatos rohanás volt az, ami megnehezítette a dolgunkat. A két nap nagyon eseménydúsán telt, mondhatni minden percben történt valami. A legtöbb dologra annyira élénken emlékszem, hogy ha csak rá gondolok is akár mikor elkaphat a röhögőgörcs. Amennyire nem vártam az elején, annyira pozitívan emlékszek vissza rá. El nem tudom felejteni azt a pillanatot, amikor megtudtuk, hogy mi nyertünk. Fel tudtam volna robbanni az örömtől, az egész osztály ölelgette azt akit csak látott, és még minimum egy fél óráig el sem tudtuk hinni hogy mi történt... Akkor jöttem rá, hogy mennyire jó osztályközösség alakult itt ki. Ez a felemelő érzés, a kötődéssel együtt, ami örökké benned él... Páratlan.

Hogy a tanári szemszög képviselje magát, feltettem néhány kérdést **Kis Éva tanárnőnek**.

– Hogy tetszett megélni ezt az egészet, így, tanári szemmel?

– Nos, nagyon örültem, hogy ott voltam a csacsitáborban, és már ott kialakult egy kép rólatok.

– Ugye tetszett látni az osztályok bemutatkozó táncát. Ön szerint eléggé felkészültek voltak?

– Látszott, hogy mindenki komolyan vette a feladatot, és próbálkozott, majd végül sikerrel is jártak, valóban igényes előadásokat láttunk. Technikailag és kivitelezésben is nagyon változatos volt, minden osztály önmagát mutatta meg, lehetett látni az osztálynak a karakterét.

– Tetszett valamelyik osztálynak szurkolni?

– Hát persze. Azt nézem, hogy az osztályok hogyan mutatják meg magukat, mennyire hitelesek, és hogyan tudják ezt a lehető legmagasabb színvonalon kivitelezni. És többnyire azok az osztályok nyernek, akiknek ez sikerül. Például a 7/5 osztály nagyon sok oldalról mutatta be milyen tehetséges, ezt alátámasztotta a sorverseny is. Úgy hiszem, megérdemelték helyezésüket.

– A régebbi Csacsi Napokat is tetszett látni?

- Természetesen igen.

- Az előzőknek milyen volt a hangulata, milyenek voltak az ideihez képest?

- Mindig attól függ, hogy mennyit hoznak magukkal a diákok, és én mindig azt tapasztaltam, hogy adott korban azt teszik bele, amit bele tudnak szándékuk és itt szerzett tudásuk függvényében, és ezt eddig minden osztály megoldotta. Amikor az előző évfolyam annyira nem, akkor a rá következő évfolyam megpróbálta ezt korrigálni, valahogy mindig kiegyenlítődött. Mindig is fontos volt a Csacsihét, hagyomány, és mindig komolyan vettük, még a felsőbb évesek is, bár nem mindig ugyan annyira, ennek van egy sajátos, hullámzászerű ritmusa. Ezért létezik ez a program, nagyon sokat ad az osztályoknak, fontos szerepet játszik a felkészülés, és az hogy kik vesznek részt benne, milyen minőségben. Ha az osztály nagyon sok tagja részt vállal, történjen az aktív vagy passzív módon, vagyis látványosan vagy nem látványosan, és egyé kovácsolódik a dolog, akkor lehet nyerni.

- Ön szerint, ha a Csacsi Napokkor nem lenne ez a versengés, akkor is ennyire összekovácsolódnának az osztályok? Ugyanolyan lenne az osztályközösség?

- Nagyon jó hogy van verseny, mert megmutatják, mit tudnak, ami összekovácsolja az osztályközösséget. Ez egy egészséges versenyszellem, ahol igazából mindenki nyertes. És aki valójában nyert, az egy fantasztikus élménnyel gazdagodik. De a lényegét mégis a játékosságban látom.

- Ugye ön ott tetszett lenni a csacsitáborban. Hogy tetszett látni, mennyire alakultak ki osztályközösségek, barátságok?

- Nagyon jó volt a szervezés, komplex módon ismerhették meg az évfolyamok egymást. Nagyon sok lehetőséget rejtett ez magában, ebből a diák el tudta dönteni mi tetszik neki. Itt gondolkodom arra, hogy barátságok, ismeretségek kötődtek, és nagyobb rálátást kaptak arra, hogy kikkel járnak együtt iskolába, ami biztonságérzetet nyújtott nekik, mivel van társaságuk, jól érzik magukat itt. Ezért fontos a csacsitábor.

- Köszönöm szépen hogy feltehettem néhány kérdést.

- Köszönöm szépen a felkérést és hogy válaszolhattam.

Ezután a 9/2-es **Deák Zsanett**hez vezetett az utam, hogy le tudjam ezt írni a diákok szemszögéből is.

- Hogy élted meg a Csacsi Napokat akkor, amikor csacsi voltál?

- Amikor én csacsi voltam, féltem, hogy ki fognak nevetni a felsőbb évesek. De miközben folyt a Csacsi Napok rájöttem, hogy ők is voltak kezdő évfolyamosok és nem kell mitől tartanom. Maga a Csacsi Napok nagyon jó hangulatban telt, bár az osztályom utolsó lett, én nagyon jól éreztem magam.

- Figyelemmel szoktad kísérni a Csacsi Napok történéseit?

- Mivel még csak 2 éve vagyok itt, ezért a sajátomat természetesen átéltem, de a mostani évet figyelemmel kísértem. A csacsik nagyon ügyesek voltak, és a szervezés is nagyon jó volt.

- Szoktál barátkozni a kezdő évfolyammal? Sok ismerősöd van?

- Ha az adott osztályban van ismerősöm, akkor igen. A mostani 7/5-ből is vannak már sokan, mint például Laczkó Dóra, Rédei Virág, Kocsis Kinga és Cseh Bianka.

- Milyenek érzed a Csacsi Napok hangulatát?

- A Csacsi Napok mindig nagyon jó hangulatban telik, a lényeg az, hogy a kezdő évfolyamosok jól érezzék magukat.

- Mi a kedvenced a Csacsi Napokból?

- A Csacsi Napokból mindig az indulókat és táncokat szeretem, mert jó hallani és látni azt, ahogyan az osztályok miket alkotnak egy kis idő alatt. Bár a saját osztályom indulóját nem hallottam; mert egy iskolai megbeszélésen voltam, tudom, hogy jól helyt álltak és ügyesek voltak.

- Szívesen szerveznéd meg egyszer a Csacsi Napok programjainak valamelyikét? Ha igen, melyiket?

- Segítséggel, persze. De nem lenne olyan könnyű, hisz a programokat kitalálni úgy, hogy viccesek legyenek. Azt nem tudom, melyiket szervezném, de biztosan jót mulatnék, miközben ötletelek a társaimmal.

- Szerinted fontosak az ilyen programok egy iskola életében?

- Szerintem a hagyományokat őriznünk kell, úgy ahogyan a Csacsi Napokat is. Én úgy gondolom, hogy ez a kezdő évfolyamnak egy beavatási szertartás, hogy megtudják, milyen az élet nálunk, az AVASIBAN.

Így, az interjúk után már csacsiként is kezdem látni, hogy mennyire fontosak ezek a napok az iskolánknak. Ez egy hagyomány, amit őriznünk kell, és nagy veszteség lenne, ha feledésbe merülne.